

Pasaje din MANA

4 septembrie

Deut. 20:8:

8 Mai-marii oștirii să vorbească mai departe poporului și să spună: 'Cine este fricos și slab la inimă să plece și să se întoarcă acasă, ca să nu înmoaie inima fraților lui.'

Jud. 7:3:

3 Vestește dar lucrul acesta în auzul poporului: 'Cine este fricos și se teme, să se întoarcă și să se depărteze de Muntele Galaadului.'"
Douăzeci și două de mii de oameni din popor s-au întors și au mai rămas zece mii.

Prov. 28:1:

1 Cel rău fuge fără să fie urmărit, dar cel neprihănit îndrăznește ca un leu tânăr.

Prov. 29:25:

25 Frica de oameni este o cursă, dar cel ce se încrede în Domnul n-are de ce să se teamă.

Is. 51:12-13:

12 „Eu, Eu vă mângâi. Dar cine ești tu, ca să te temi de omul cel muritor și de fiul omului, care trece ca iarba,
13 și să uiți pe Domnul, care te-a făcut, care a întins cerurile și a întemeiat pământul? De ce să

tremuri neconținut toată ziua
înaintea mâniei asupra lor, când
umblă să te nimicească? Unde este
mânia asupra lor?

Mat. 8:26:

26 El le-a zis: „De ce vă este frică,
puțin credincioșilor?” Apoi S-a
sculat, a certat vânturile și marea și
s-a făcut o liniște mare.

Mat. 26:69-74:

69 Petru însă ședea afară în curte. O
slujnică a venit la el și i-a zis: „Și tu
erai cu Isus Galileeanul!”

70 Dar el s-a lepădat înaintea tuturor
și i-a zis: „Nu știu ce vrei să zici.”

71 Când a ieșit în pridvor, l-a văzut o

altă slujnică și a zis celor de acolo:
„Și acesta era cu Isus din Nazaret.”

72 El s-a lepădat iarăși, cu un jurământ, și a zis: „Nu cunosc pe Omul acesta!”

73 Peste puțin, cei ce stăteau acolo s-au apropiat și au zis lui Petru: „Nu mai încape îndoială că și tu ești unul din oamenii aceia, căci și vorba te dă de gol.”

74 Atunci, el a început să se blesteme și să se jure, zicând: „Nu cunosc pe Omul acesta!” În clipa aceea a cântat cocoșul.

Rom. 8:15:

15 Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică, ci ați primit un

duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Ava!”, adică „Tată!”

1 Cor. 13:4-7:

4 Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate, dragostea nu pizmuiește, dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, 5 nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, 6 nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, 7 acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul.

2 Tim. 1:7:

7 Căci Dumnezeu nu ne-a dat un

duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință.

1 Ioan 4:16-17:

16 Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. Dumnezeu este dragoste și cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el.

17 Cum este El, așa suntem și noi în lumea aceasta, astfel se face că dragostea este desăvârșită în noi, pentru ca să avem deplină încredere în ziua judecății.